

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

NEKED MI JUT AZ UNIÓBÓL?

ÉHSÉG, KILAKOLTATÁS, LÉTBIZONYTALANSÁG A TÖBBSÉG SORSA.
A ZSÍROS FALATOKAT TOVÁBBRA IS „JÓ HELYEN, JÓ IDŐBEN” ELOSZTJÁK.
HONNAN IS VANNAK MÉG „ILYEN HELYEK, ILYEN IDŐK”?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MA IS ÉL DE GAULLE, AVAGY VANNAK-E ÚJ VÍZIÓK?

Bizonyára meg fognak lepődni: egyetértek Schmidt Máriával! Na, nem mindennel, de legutóbbi nyilatkozatával igen. Schmidt asszony minap Charles de Gaulle életéről szóló konferencián tartott előadást. De Gaulle tábornok nagyformátumú politikusa volt, víziói voltak. Ma Európát bürokrataknak vezetnek, akiknek nincsenek víziói. Minden szava arany!

De Gaulle 1945-ben megmentette a francia kapitalizmust. Megértette, hogy a németeknek szükségük lesz a franciákra, hogy tisztára moshassák magukat a háború felelőssége alól. A francia parasztnak, a francia mezőgazdaságnak pedig előjogok, kedvezmények, piacok kellettek. Ez a „gyönyörű barátság”, ahogy Humprey Bogart mondja a Casablancában, alapozta meg az Európai Uniót. Talán működne ma is, ha Kohl Nyugat-Németországa Gorbacsov segédletével nem nyeli le Kelet-Németországot. Csakhogy létrejött az egységes Németország, ami megváltoztatta az erőviszonyokat. A franciákat ráadásul még az is nyomasztja, hogy megjelentek a közös európai házban a csehek, a magyarok, a románok, meg ki tudja, milyen népek. A piacaikat a németek foglalták el, a gondolataikat – a szegénységtől a cigányproblémán át a nemzeti kisebbségi ügyekig – pedig közösen kéne megoldani. A franciáknak ehhez nem sok kedvük van.

A baj az, mondja Schmidt Mária, hogy a mai Európában nincsenek új elképzelések. Az új helyzetre a régi helyzetben született megoldásokat akarják ráerőltetni. Tökéletesen igaz! De most mondok valamit,

ami ellen a történész-asszony kézzel-lábbal kapálódzna.

Európát nem lehet a kapitalista receptek alapján megmenteni. Európának új koncepciókra, új energiákra van szüksége. Európa előtt az nyitna új távlatokat, ha Európa túllépne az „egyén- a pénz - a bármi áron történő gazdagodás” logikáján.

Európa nyithatna például az új keleti civilizációk felé, mondjuk, tanulhatnánk sok mindent a kínaiaktól. Ott más a filozófia, a közösség fontosabb, mint az egyén, a tudás nagyobb érték, mint a pénz. Csakhogy, ismerve önmagunkat, ez aligha fog menni.

Van más út! A tőkés logika felváltása a közösségi társadalom logikájával. Mi is az? Közöségi tulajdon, a lényeg az ember, mindenki dolgozhat. Ez a modell óriási energiákat szabadíthat fel a társadalomban, hiszen a dolgozói tömegek nemcsak Plaza-fogyasztóként jelennek meg, hanem a társadalom aktív, tudatos alkotóiként.

Tessék elhinni, hogy ezt még a legjobboldalibb polgári politikusok is tudják! A mai magyar kormány nagy elánnal hirdett önálló gazdasági politikája semmi másról nem szól, mint arról, hogy a közösségi társadalom bizonyos eszközeit megpróbálják alkalmazni a tőkés viszonyok között. Különleges adót vetnek ki a bankokra, szabályozzák a szolgáltatók profitját, magyarán korlátok közé akarják szorítani a nagytőke túlhatalmát. Mondhatjuk, hogy az egész választási fogás, de valójában többről van szó: egy kísérletről, amely egy másik társadalmi modell, a közösségi társadalom eszközeivel akarja a kapitalista rendszert, a tőke, a pénz uralmát megmenteni. Orbán és csapata

nem közösségi társadalmat akar. Ők azt értették meg, amit egykor De Gaulle: vagy a kormány korlátozza a tőkét saját józan belátása alapján, vagy előbb-utóbb a néptömegek kényszerítik ki.

Orbán buktatója nem az Európai Unió liberális köreinek ellenállásában van. Bár az is igen nagy, időről-időre arcátlan, sőt kegyetlen. A liberális körök a szociáldemokratákkal egyetemben semmi újat nem találtak ki „Európa megmentésére”, mint a saját liberális kapitalizmusuk ilyen-olyan változatait.

Orbán igazi buktatója ott van, hogy az önmagukban jó módszerek a tőkés viszonyok között nem működnek úgy, mint egy olyan társadalomban, ahol a tulajdon közös. A mai Magyarországon a tulajdon nem közös. Éppen ezért a tulajdonos gazdasági erejénél és politikai befolyásánál fogva képes arra, hogy az Orbán-kormány intézkedéseit enyhítse, áthárítsa a tömegekre, vagy szabotálja őket.

Orbának a társadalom szélesebb erőit kellene mozgósítania ahhoz, hogy a multik hatalmával ténylegesen felvegye a harcot. Annak idején például De Gaulle nem csupán elnöki köztársaságot teremtett, hanem bevezette a rendszeres népszavazások, azaz a közvetlen demokrácia intézményét. Lehet, hogy még azt is belekalkulálta, hogy egy igazi népszavazás még a hatalmába is kerülhet. Így is történt 1969-ben, amikor elbukta a népszavazást. De a francia társadalom többsége évekig mellette állt, és az utókortól szobrot kapott Párizs közepén.

Magyarországon viszont szó sincs a társadalom szélesebb rétegeinek mozgósításáról. A különböző kedvezmények, beleértve a rezsicsökkentést is, sokkal inkább választási eszközök, mintsem a társadalom bevonására vonatkozó koncepció részei. A kormány sok intézkedése nem összetartja a társadalmat, hanem ellenkezőleg – szétválasztja. Tessék nyugodtan a szocialista múlttól hozott törvényekre gondolni, vagy a katolikus egyház szellemi hatalmának erősítésére! Ez nem új vízió, hanem a régmúlt felmelegítése. Új víziók kellenek!

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Megújul a 4-es és a 6-os, az 50-es, az 52-es, a 18-as, az 59-es, a 61-es és a 62-es villamosok sínpályájának egyes szakaszai, számolt be a BKK.

Munkáspárt: Az a jó ebben, hogy a „megújulás” nagyjából minden évben bekövetkezik. A Nagykörút forgalma legutóbb múlt év végén dugult be hetekre, mert a Petőfi hídtól teljesen „átkalapálták” a síneket. Le kellene vonni a következtetést: nem az állam volt igazán rossz gazda, hanem az ilyen-olyan „társaságok” lopnak ki mindent a tömegközlekedésből. Erre volt jó a „privatizáció”.

2. Vannak még olyan fiatalok, akik meg tudják védeni magukat és a nemzetet, és szépen, csendben dolgoznak a háttérben jövőjükért – jelentette ki Kocsis Máté, a Fidesz kommunikációs igazgatója.

Munkáspárt: Kocsis Máté maga „az idol”: parlamenti képviselő, polgármester a Józsefvárosban, a Honvédelmi bizottság elnöke, a Fidesz kommunikációs igazgatója. Vélhetően elképesztő mennyiségű ismeret és tapasztalat tulajdonosa mindezen pozíciókra, harminckét évesen. Soha senki és sehogyan sem egyengette az ő karrierjét. Joga is van megszólítani sok százezer magyar fiatalot, akik – korosztályukban minden harmadikként – munka nélkül tengetik az életüket. Mi csak egyet javasolnánk Kocsis úrnak: dolgozzon csak egy hetet egy üzemben, s utána próbálja megérteni azokat, akik bekerülni szeretnének oda...

3. Vissza kell vinni a négymillió szegénységben élő embert a nemzetbe – jelentette ki Tabajdi Csaba szocialista európai parlamenti képviselő

Munkáspárt: Tipikus újjgazdag, szocialista párti szemlélet: a szegény nem része a nemzetnek. Nagyon is része, sőt ők vannak többségben! Ideje, hogy ők döntsenek az ország sorsáról! Tabajdi úr úgy tesz, mintha semmi köze nem lenne ahhoz, hogy a magyar társadalom többsége elszegényedett. Holott ő nagyjából ott volt a „kezdetektől”. Amikor az lett gazdag, aki „jókor volt jó helyen”. Nos, arról nem esik szó, hogy a fennmaradó néhány millió ember „miért is nem volt jó helyen”. Talán azért, mert pont az ő fejük felől loptak el mindent, gyárástól, piacostól, TSZ-estől?! Tabajdi úr „mossa kezeit”, ő most csak „megoldást keres”. Arra, amitől egyszer már elvették a megoldást.

4. Egy francia szakszervezet azzal vádolja az állami vasúttársaságot, hogy „saját biztonságuk érdekében” eltávolította a fekete és arab alkalmazottait a Párizsba látogató Simon Peresz izraeli elnök szeme elől, hogy biztosan ne találkozzon muszlimokkal.

Munkáspárt: Most sírjunk vagy ne vessünk? Ők tehát a fejlett, civilizált Nyugat képviselői, akik rendre kioktatnak minket, szegény kelet-európaiakat az egyenjogúságról? Nos, nem tartunk attól, hogy Merkel asszony valaha is eljut a Keleti pályaudvarra, de abban bízunk, hogy ha bármikor megteszi, a mi vezetőinknek hasonló „szeparálás” már nem jut az eszébe. De már egyszer leírták, példaértékű... Welcome, Mr. Peresz, a multikulturalizmusban!

5. Több mint száz hazai cég jelezte eddig, hogy szívesen szállítanának be alkatrészeket az itthon készülő buszokhoz. Az új járműveket a Rába és a Volvo közösen készítené, az első már egy év múlva gurulna.

Munkáspárt: Még egy remek példa a privatizáció „hasznosságára”. Mint látszik, a szakértelem megmaradt, a teljesítési szándék nem csökkent, „pusztán” a hazai beszerzés kérdőjeleződött meg. Érdekes lesz megvizsgálni, ki viszi el a beszállítói pozíciót. Azt úgysem fogják soha megnézni, hogy kinek, mikortól, meddig és mennyiért éri meg Volvo-val dolgozni ahelyett, hogy fejlesztették volna az Ikarus-t, sőt, önmagában magyar járműveket gyártottak volna, alkatrészesztől, mindenestől. Ne legyünk viccesek? Nem, viccnek nem jó. 2013-ban magyar gyárba magyar munkást? Ötletnek – nekünk – tetszik...

6. Az Új Széchenyi Terv segítségével 2,3 milliárd forint vissza nem térítendő európai uniós támogatást kap a Robert Bosch Energy and Body Systems Kft., amellyel kétszáz új munkalehetőséget teremt Miskolcon és környékén.

Munkáspárt: És erre még azt sem mondták, hogy „stratégiai szintű megállapodás”. Tessék ezeket a nullákat beütni a számológépbe! Hány hazai vállalkozónak van lehetősége ekkora összegből munkahelyet teremteni egy főre leosztva?! Ennyit az új TTT-ről, mennyire korlátozza a kormány a fejlesztést azzal, hogy bár semmit nem tilt (bár, a dohányáruk határeset), tőr – ha a NAV éppen nem köt belé – és támogat – ha a multi csinos EU-plecsniket ígér. 200 munkahely. Egymilliót ígértek...

7. Hálaadó szentmisét tartanak Orbán Viktor 50. születésnapján a Belvárosi Plébániatemplomban egy egyesület kérésére. Orbán saját bevallása szerint nem tart bulit a születésnapján, a szentmisével pedig szerinte „jobb megvárni az ember temetését”.

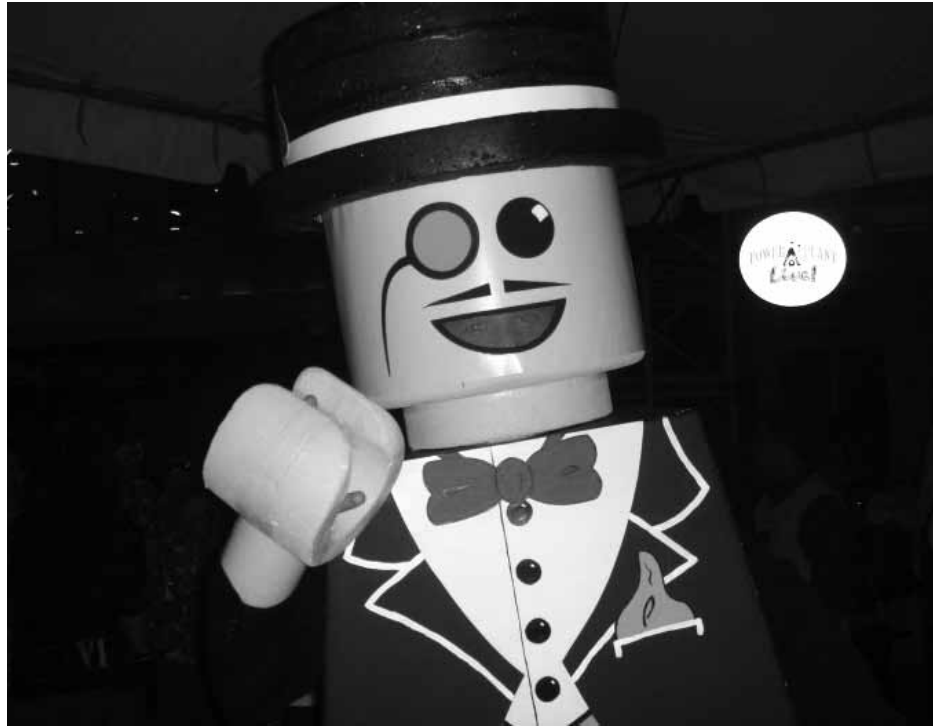
Munkáspárt: Az emberi butaság és elvakultság nem újkeletű dolog. A fanatizmus sem. Láttunk már képeket Orbánnak/ Gyurcsánynak/stb. kezét csókoló emberekről. Olyanokról, akik hinni szerették volna, hogy valaki jót, jobbat tesz értük. Jelen esetben csak egy dolgot tudunk méltatni: miniszterelnökünknek legalább humora van.

NAGY ÁTVERÉS: MULTIKAT TÁMOGAT A „MULTI-ELLENES” KORMÁNY

A Fidesz-kormány eddig másfélucat nagyvállalattal kötött úgynevezett stratégiai együttműködési megállapodást. A szerződések pontos tartalma nem ismert, azonban abból, ami nyilvánosságra került, egyértelműnek látszik: a kormányzat privilégiumokat ad egyes multiknak. Nem tudni, hogy ezért kap-e bármilyen ellenszolgáltatást a hivatalosan a „multinacionális tőke korlátozását” is zászlójára tűző orbáni vezetés.

A szó legszorosabb értelmében folytatódott a múlt héten a kormány multikkal folytatott játéka: Szijjártó Péter, a Miniszterelnökség külügyi és külgazdasági ügyekért felelős államtitkára ezúttal a koppenhágai Lego céggel kötött stratégiai együttműködési megállapodást. Már pedig a lego szó jelentése dánul: játssz jól!

Az Orbán-kormány nem ez volt az első ilyen megállapodása, korábban az Auditól a Tescoig 17 nagyvállalattal kötöttek szerződést. Az év végén ez a szám megközelítheti a félszázat, a listára kerül többek között az izraeli Teva gyógyszergyártó, a svéd Ericsson és a német Siemens elektronikai multi.

Mire fel ez a nagy szerződéskötési kampány?

A morális részen lépjünk túl: eddig is világos volt, hogy a kormány csak szavakban harcol a multik és a bankok ellen, ha el is vesz, máshol visszaadja

nekik. Erről lenne tehát szó most is? A különadókért cserébe kapnak valamit a nagyvállalatok? De a listán vannak olyanok is, amelyeket semmilyen sarc sem érintett eddig, velük vajon mire szerződnek Orbánék?

Ezt a kérdést számtalanszor feltették a kormánynak. A válaszok egyszerre semmitmondóak és sokat sejtetőek.

Szijjártó Péter szerint például azért kellene a különadók, hogy a multik „még jobban, még biztosabban, még kiszámíthatóbban érezzék itt magukat Magyarországon”. Matolcsy György még nemzetgazdasági miniszterként a következőt mondta: „a stratégiai együttműködési keret-megállapodások alapvetően politikai jellegű szándéknyilatkozatok, melyek végrehajtására, és a konkrét együttműködési szándékok és projektek közös meghatározására, megvalósításuk figyelemmel kísérésére a Nemzetgazdasági Minisztérium munkacsoportok felállítását kezdeményezte”. Azaz egyszerre van szó politikai és gazdasági alkuról.

De miről alkudtak meg?

A multikkal kapcsolatos kormányhatározatok – amelyek vélhetően egyedi kedvezményeket biztosítanak – titkosak.

ÁLLAMI OFFSHORE

Átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű, egzotikus adóparadicsomokban bejegyzett vállalkozások jutottak több tízmilliárd forintos állami támogatáshoz. A Fidesz és az MSZP megakadályozta, hogy a parlament szakbizottsága kivizsgálja az ügyet. Németh Lászlóné nemzeti fejlesztési miniszter szerint nincs semmi gond. A 74 vitatott pályázóval kapcsolatban a vonatkozó támogatási konstrukciók esetében az volt a támogatási döntés előkészítése során kiemelt vizsgálati szempont, hogy „olyan vállalkozásokat támogassanak, amelyek hosszú távú, fenntartható beruházásaikkal eredményesen képesek hozzájárulni Magyarország és az érintett kisebb földrajzi terület fejlesztési terveihez és felzárkóztatásához”. Kérdés, hogy miképpen fér bele ebbe a szép „nemzeti fejlesztési” kategóriába például az új-zélandi érdekeltségű Café Frei Vendéglátó és Kereskedelmi Kft, amely 51 millió forintot kapott. De arra is érdekes lenne tudni a választ, hogy a 188 milliós támogatást kapó ciprusi tulajdonú Interacitive Net Design Kft. miképp vesz részt magyarországi kistérségek felzárkóztatásában. Kérdés az is, hogy milyen budapesti politikai kapcsolatokkal, netán tulajdonosokkal rendelkeznek ezek a „magyar” cégek, melyek tulajdonosai „külföldi” offshore vállalkozások. Tízmilliárdok, a magyar állampolgárok zsebéből. Konkrét számokat, cégeket itt találunk: <http://www.parlament.hu/irom39/10564/10564-0001.pdf>

A szerződésekből ugyanakkor ez-az már nyilvánosságra került.

A szép szavakat most hagyjuk, a kormányzat reményei miszerint a multik a segítségért cserébe hasznuk jórészt idehaza fektetik be. Nos, ez erősen komikus annak fényében, hogy az elmúlt években rendszerint a profit 70-80 százaléka került országhatáron kívülre.

Tehát mit ígér a Fidesz-kormány?

A Tesco a meglévő adókedvezményeken túl nem kap közvetlen támogatást, de azért cserébe, hogy „megpróbál” több magyar terméket árulni, beeszlást kap a kereskedelmi láncok szabályozásáról szóló hazai törvények megalkotásába. A „versenyképességet érintő jogszabályok tervezetének véleményezésére” való lehetőséget egyébként egy sor más cég is megkapta. Magyarán a multik – akiket semmilyen választói akarat nem hatalmazott fel erre – beeszlhatnak a magyar törvénykezésbe, ezt jelentheti a Matolcsy által említett „politikai jellegű szándéknyilatkozat”. Ne menjünk nagyon messzire: nem véletlenül lehetett a szövegezők között egy „teszkós” jogász az új Munka Törvénykönyve megalkotásánál.

A kormány multiknak tett ígéretei között szerepel Esztergom csatlakoztatása az M1-es autópályához, a Révkomárom és Komárom közötti Duna-híd kapacitásának megnövelése annak érdekében, hogy a Suzuki teherszállítmányai is áthaladhassanak rajta; „Fenntartható közösségi közlekedési rendszer kialakítása” Kecskemét környezetében a Mercedes gyár számára. Emellett a kabinet hajlandó tárgyalni a Mercedes-gyár vezetőivel az új Munka Törvénykönyve utáni tapasztalatokról és javaslatokról, mivel a kormány elismeri, hogy a Daimler „Németországban nagy tapasztalatokkal rendelkezik a rugalmas és az innovatív munkaidő kialakítása területén”; olyan eszközök pedig, mint a rövidített munkaidő, a munkaidőszámlák és a részmunkaidő alkalmazása, hazánkban is hozzájárulhatnak a foglalkoztatás bővítéséhez. Fordítsuk magyarra: a kormány a brit után most egy német multi tanácsait kéri a magyar munkás jobb kizsákmányolására és kordában tartására.

A multikkal kötött szerződések zárásaképp pedig a felek megállapodnak, hogy a későbbiekben esetleges vitáikat, esetleges eltérő álláspontjaikat a „barátságos elvárható úton rendezik”. ■

A KAPITALIZMUS ÁLDOZATAI

KINEK SZÁMÍT AZ EMBERÉLET?

2012. október 1. és 2013. április 1. között 300 magyar ember fagyott halálra a szabad ég alatt, saját fűtetlen otthonában (50 százalékos arányban), és kórházba szállítását követően.

Az információt az emberi jogokért küzdő mozgalom tudatta. Jóval többen vannak, mint ahány embert 1956 után kivégeztek, és a köztörvényeseket nem is számoltuk meg külön.

A Magyar Szociális Fórum rendszeresen tájékoztat minden halálesetről, így, aki akar, akinek van füle és szeme, értesülhet róla.

Az országot vezető politikusokhoz nyilván több forrásból is eljutnak hasonló hírek, de kisebb gondjuk is nagyobb ennél. A megoldást nem is várhatjuk, míg a tőkés uralkodnak, az ember csak „kartoték-adat”, s az élete sem tart számot különösebb érdeklődésre. A halálesetek - hála a bulvárnak és az emberjogi szervezeteknek – mégis bekerülnek a köztudatba.

Mint ahogyan a gladiátorok halála sem okozott különösebb fájdalmat a birodalmak urainak, így a halálra fagyottak sem okoznak álmatlan éjszakákat országunk vezetőinek.

De most tavasz van és nyár lesz. Megfagyni senki sem fog, legfeljebb fertőző betegségeket elkapni és terjeszteni... Jönnek vissza a Horthy-korszak mocskában fogant kis élősködők: rüh, szifilisz, orbánc, tüdő- és szájbetegségek, na és a kétlábúak is...

A szocializmusban sem fagyhalál, sem döghalál nem volt. A elmúlt század eleje köszön vissza fekete csuhában, vállán kaszájával.

MEGEMLEKEZÉS A KÖLTÉSZET NAPJÁN

A költészet napjára emlékeztek Szolnokon 2013. április 11-én, a költészet napján (József Attila születésnapján) a József Attila Baráti Kör, a Magyar Kommunista Munkáspárt, a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége és az Együtt Egymásért Nőszövetség szolnoki szervezetei.

REND ÉS NYUGALOM

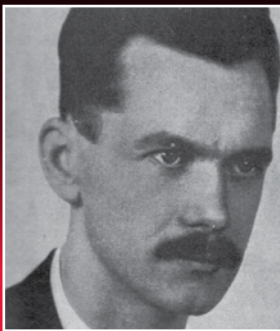
*Ha milliók dolgoznak és éhesen maradnak.
Ha anyák gyermeküknek tejes vizet adnak – ez rend.
Ha dolgozók kiáltják: Gyerünk napfényre!
Álljanak a rablók a törvény elébe! – ez rendetlenség.*

*Ha tudóvszések gépek mellé állnak.
Hogyha tizenhárman egy kamrában hálnak – ez rend.
Ha valaki végre ordítva kitör.
Ha valakit az öregség réme gyötör – ez rendetlenség.*

*Ha gazdagok mulatnak a svájci havon
És nyáron szórakoznak a comói tavon –
akkor nyugalom uralkodik.
Ha veszély van, hogy változás fog beállni,
Ha meg lesz tiltva telkekkel spekulálni –
akkor nyugtalanság uralkodik.*

*Fontos elnémitani az éhezőket.
Fontos nem zavarni az utcaképet.
Csak nem kiabálni.
És sietni se jó.
Meghoz mindent az evolúció.
Így határozta el ezt a képviselőtök.
És ha időközben mindnyájan megdögöltök?
Szép sírkövek alatt nyugszanak a holtak.
Felirat:
Mindig rendesek-csendesek voltak.*

Kurt Tucholsky

TÖMEG

Munkát! kenyeret!
Munkát! kenyeret!
Jön a tömeg, a tömeg!
Mint a megriadt legyek
röpülnek róla a kövek.
Szálló szikla apró szikra,
mint ki a szemét kinyitja,
ha vasdorong ütötte meg.
A tömeg
járó erdő rengeteg,
ha megáll, vér a gyökere.
Termőföld talpa, tenyere.
Száz ezer hegy a kenyerere,
itala nem férne kódnek

s a kódok bár hegyet fődnek,
a tömegnek nincs kenyerere.
Kenyértésztaként dobódik,
hánykolódik, dagasztódik
a tömeg.
Tömény összejt, puffeteg
tapogatóit kibontja,
nyúlik, válik amőbaként,
más dudorait bevonja.
Világ, bekap a tömeg!
Felleget fú orralika,
odvas foga
bérkaszárnnyák görbe sora.
Kapkod, nyúl, ahova ér,
csűrért, gyárért, boglyáért,
hétórai munkáért,
a Göncölért, Fiastyúkért,
bővízü, alföldi kútért –
Nyirkos, görbedő atyáim,
édes, sovány leánykáim
a tömeg.

Körötte füstölgő csövek.
Folyót piszkál a szalmaszál, –
ni, kapja, viszi már az ár!
és sodorja a padokat,
a kiszniket, a kocsikat,
a csákókat, a lovakat,
a fölmutatott kardokat – –
Óh!
Minden más hiábavaló,
az alku, az átok, a csönd, a szó!
Ő
az épület s az építő,
lenn alapkö és fönn tető,
a dolgozó, a tervező – –
Éljen a munkásság, parasztság,
nem fogja polgári ravaszság,
fölrugja milliónyi láb, –
hú! tömegek, tovább! tovább!

József Attila

IN MEMORIAM ILLYÉS GYULA

Harminc éve, 1983. április 15-én hunyt el Budapesten Illyés Gyula háromszoros Kossuth-díjas író, költő, esszéista, a 20. századi magyar irodalom egyik legnagyobb alakja.

A Tolna megyei Felsőrácegrespusztán született 1902. november 2-án, apja uradalmi gépész volt. Tanulmányait a pusztai népiskolában kezdte, majd Simontornyán, Bonyhádon, Dombóváron folytatta. 1916-ban, szülei válása után édesanyjával a fővárosba költözött, itt érettségizett. 1918-19-ben aktívan részt vett a baloldali diákmozgalomban, önként állt a Tanácsköztársaság katonái közé, tizenhét évesen harcolt a román csapatok ellen vívott szolnoki ütközetben. Első verse *El ne essél*, testvér címmel 1920-ban név nélkül jelent meg a *Népszavában*.

Érettségi után a Budapesti Tudományegyetem magyar-francia szakos hallgatója volt, de illegális tevékenysége miatt letartóztatástól tartva 1921 végén elhagyta Magyarországot, Párizsba ment. A nagyhírű Sorbonne-on hallgatott filozófiát, pszichológiát, irodalomtörténetet és francia nyelvészetet, könyvkötésből tartva fenn magát. 1926-ban tért haza, ezután biztosítási intézetnél tisztviselő, majd sajtóelőadó volt a Magyar Nemzeti Banknál.

Illyés avantgárd stílusban írt első verseit Kassák Lajos Munka című lapja közölte, de rövidesen már a Nyugatban jelent meg kritikája, és ez a folyóirat lett költeményeinek fő publikációs fóruma, 1928-ban a Nyugat adta ki első verseskötetét *Nehéz föld* címmel.

A harmincas évek elejétől Illyés az irodalmi közélet jelentős szereplője: munkatársa volt a *Válasznak*, 1934-ben részt vett az első szovjet írókongresszuson, 1937-ben egyik alapítója volt a Márciusi Frontnak. Babitscal együtt szerkesztette a *Nyugatot*, a költő halála után, 1941-1944 között a lap utódja, a *Magyar Csillag* főszerkesztője volt. Magyarország 1944 márciusi megszállása után a fővárosban és vidéken bujkált.

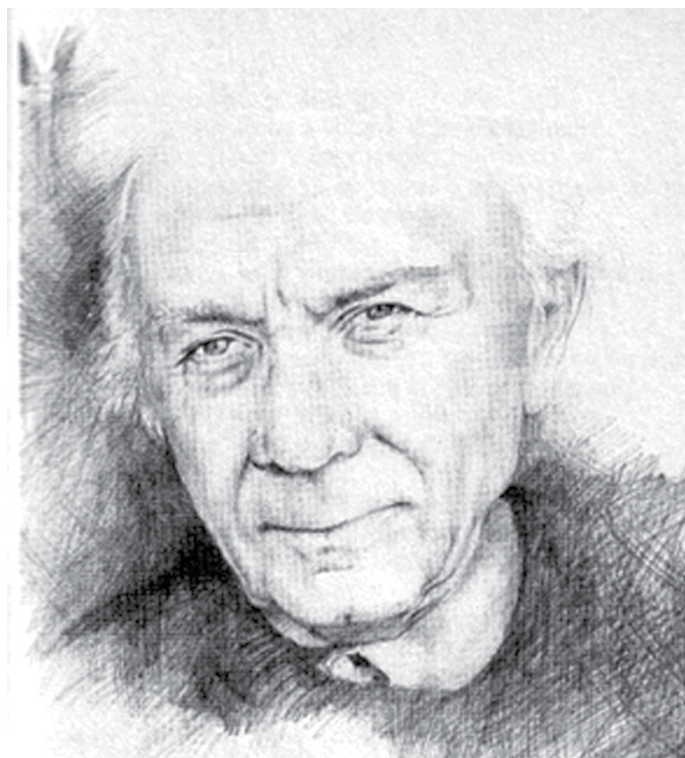
A második világháború utáni években aktívan részt vett a közéletben: egyik vezetője volt a Nemzeti Parasztpártnak, volt országgyűlési képviselő, 1946 és 1949 között szerkesztette az újraindult *Választ*. 1948-tól visszavonult a közélettől, és csak írói munkásságának élt.

Illyés költészetében a háború után a realista módon megjelenített társadalmi és nemzeti sorskérdések váltak meghatározóvá. Legszemléletesebb, balladaszerű alkotásai a magyar történelem egy-egy pillanatát idézik (*Hősökről* beszélek, *Három öreg*, *Dózsa beszéde*).

Prózaíróként is kiváló volt. A magyar szociográfiát a széppróza rangjára emelte a *Puszták népében* (1936), a forradalmiság kérdése foglalkoztatta Petőfi Sándorról szóló monográfiájában (1936). *Hunok Párizsban* című önéletrajzi regénye (1946) a Párizsba menekült magyar művészek világába vezet. 1969-ben világirodalmi szinten is újdonságot hozott a *Kháron ladikján* című esszéregénye, amelyben kendőzetlen nyíltsággal vallott az öregedéssel járó szellemi és fizikai problémákról.

Vérbeli színpadi szerző volt, nagy ívű drámák mellett kitűnő satirikus vígjátékok írója.

A hatvanas években a nemzeti tudatot formálni kívánó történelmi drámákkal gazdagította a magyar irodalmat (Ozorai

példa, *Fáklyaláng*, *Kegyenc*, *Malom a Sédén*). Vígjátékai is nagy közönségsikert arattak (*A tű foka*, *Tüvétevek*).

Életpályája átívelte az egész 20. századot, a nemzeti és egyetemes értékek olyan összhangjával, amely a magyar irodalom legjobbjai közé emelte.

Számos kitüntetésben részesült: Kossuth-díjat három alkalommal kapott (1948, 1953, 1970).

Illyés Gyula 1983. április 15-én halt meg Budapesten.

EL NE ESSÉL, TESTVÉR

Csüggedéssel, mély fájással, tán lankadó akarással,
Bódult, zúgó fejjel,
Sebzett szívvel, beteg fájón e kietlen rideg tájon
Vándorutunk fáradalmin
Testvér, ne csüggedj el.

Sok-sok vidék már mögöttünk, nagy ideje, hogy mi jövünk,
Egymást támogatván,
És talán most a viharban karod nem lesz a karomban
S támaszt tul lankadt fejünk
Egymás görnyedt vállán?

Hajunkat a szél cibálja, arcunkat az eső vágja,
A sár bokánkig ér,
De az erőnk ne apadjon, nagy hívésünk el ne hagyjon
Soha-soha minket
S meg-megroggyan bár a lábunk, de mi a jövőbe látunk,
S bús utunknak vége előtt
El ne essél, testvér.

MUNKÁSPÁRT A DIÓSGYŐRI BETEGELLÁTÁSÉRT

Kritikus állapotok uralkodnak Miskolcon, a Semmelweis Kórházban – többek között a III-as Belgyógyászatban, ahol a diósgyőri betegeket gyógyítják. Ez utóbbit konkrét tapasztalatból is tudjuk, mivel a Munkáspárt Miskolc Város Pártszervezetének elnöke, Fülöp Józsefné személyesen élte át – majd 2013. március elején Facebook oldalán szóvá is tette – a lehetetlen körülményeket. „Éjszaka a télikabátunkban aludtunk a kórtermünkben, mivel a nyílászárók nem voltak jók, és napközben is fagyoskodtunk” – számolt be kórházi „élményeiről”.

A Munkáspárt kórházért folytatott harca azonban nem a személyes tapasztalattal kezdődött.

Fülöp Józsefné és Takács Tibor a Munkáspárt képviselőjében már 2007-ben petíciót adott át ez ügyben Káli Sándor polgármesternek, valamint élő láncot is szerveztek a Diósgyőri Kórház megmentéséért, amit az akkori városvezetés nem vett figyelembe.

Ahogy a munkáspárti vezető fogalmazott: „Miskolcon az egészségügy tönkretételét Szücs Erika és Káli Sándor volt

polgármester kezdte el, és úgy látszik, ezt a Fidesz városvezetése tovább folytatja!”

Harcukat azonban nem adták fel.

Fülöp Józsefné 2013. március 7-én vendégként részt vett Miskolc város Közgyűlésén, ahol személyesen is elmondta a polgármesternek és a városvezetőknek a Semmelweis Kórházban történeteket.

Sok polgármester tesz ígéreteket, a felszólalásnak azonban – úgy tűnik, végre – hatása volt. Kriza Ákos polgármester nem „csak mondta”, hogy a diósgyőri miskolci betegeket ugyanolyan ellátás illeti meg, mint amilyenben az Avasi-lakótelepen, vagy a belvárosban élők részesülnek. 2013. április 5-én a Semmelweis Kórházban „Méltó egészségügyi ellátást a Diósgyőrieknek is” címmel megbeszélést tartott.

Végül az alábbi intézkedés született meg: a jelenlegi III-as Belgyógyászat megszűnik a kritikus állapotú épületben, és áthelyezik a modernebb Belgyógyászat épületébe, így Miskolc város lakossága egy épületben fog belgyógyászati kezelésben részesülni.

A Munkáspárt küzdelme nem volt hiábavaló!

Kövessük példájukat!

MEGVÉDJÜK A KAZINCBARCIKAI KÓRHÁZAT!

Négy osztály szűnt meg az elmúlt nyolc hónapban a kazincbarcikai kórházban, melynek irányítását szeptemberben vette át az edelényi egészségügyi intézmény vezetője, a fideszes országgyűlési képviselő, Daher Pierre.

Ez ellen tiltakoztak hétfőn a Munkáspárt városi elnökének, Kardos Mihálynak a szervezésében az „Együtt a kórházunkért” csoport tagjai – az ülősztrájkot a Facebookon is szervezték. A tüntetők szerint a kazincbarcikai kórház az elmúlt években zajló egészségügyi átszervezés egyik áldozata. A bezárási hullám az utóbbi hónapokban felgyorsult – a tüntetők szerint különösen azóta, hogy Daher az igazgató –, megszűnt a fekvő gyermekosztály, a krónikus belgyógyászat, valamint a szemészeti és sebészeti osztály. A tüntetés szervezői úgy tudják, a közeljövőben szűkíteni fogják a nőgyógyászatot, a szülészeti Miskolcra kerül, de orvoshiány miatt veszélybe került a belgyógyászati részleg is. Utóbbit 70 aktív ágyról 40 ágyasra karcsúsították, ám a folyamatos bizonytalanság miatt mindössze két szakorvos maradt az osztályon.

Egy „mindennapos” várandós kismama a tüntetők közül csak annyit kérdezett a kórház intézkedéseit védőktől: „Ha bezárják a szülészeti, hol szülhetem meg a gyermekemet? Itt, az ajtóban?!”

A helyi munkáspártiak folytatják kórházvédő programjukat.

A Szabadság megjelenéséről

Ezúton tájékoztatjuk minden kedves Olvasónkat és Előfizetőnket, hogy az ünnepre való tekintettel A Szabadság május 4-i száma kimarad, a következő Szabadság május 11-én, bővített kiadásban jelenik meg.

A Szabadság-futárokat ennek megfelelően, a szokott időpontban, megjelenés előtti pénteken várjuk a Munkáspárt központjában.

Megértésüket köszönjük!

A Szabadság szerkesztősége

ÉLJEN MÁJUS ELSEJE! - MEGHÍVÓ -

A Munkáspárt Május 1-jei rendezvényére
tisztelttel meghívunk
minden tagot, szimpatizánst, érdeklődőt!

Gyülekező a felvonulásra: Kodály körönd, 8:30 órától

Felvonulás: 9:30 órakor

A Munkáspárt városligeti színpadán beszédet mond
Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke

Utána: kulturális program

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

**Dimitris Koutsoumpas elvtársnak,
a Görög Kommunista Párt
Központi Bizottsága Főtitkárának**

Athén

**Tisztelt Koutsoumpas Elvtárs!
Kedves Dimitris!**

A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága és a magam nevében őszinte jókívánságainkat küldöm abból az alkalomból, hogy a görög kommunisták Téged választottak meg Görög Kommunista Párt Központi Bizottsága Főtitkárának. Sok sikert és jó egészséget kívánok munkádhoz!

Mi, magyar kommunisták nagy figyelemmel, a barátok izgalmaival és együttérzésével figyeltük a GKP 19. kongresszusát. Meggyőződésünk, hogy a kongresszus alapos marxista-leninista elemzést adott a kapitalista válság jelenlegi sajátosságairól, az elmúlt évek tőke-ellenes osztályharcainak tapasztalatairól. A 19. kongresszus leleplezte az imperialista erők támadásait a munkásmozgalom és a kommunista erők ellen. Világosan megmutatta, hogy a tőke a kommunista mozgalom megsemmisítésére, a tőke ellen legkövetkezősebben küzdő erők felszámolására törekszik.

A 19. kongresszus ugyanakkor őszintén beszélt a kommunista mozgalom gyengeségeiről és hibáiról. Mélyrehatóan és önkritikusan elemezte a görög kommunista mozgalom saját tapasztalatait is.

Kívánjuk a Görög Kommunista Pártnak, hogy a 19. kongresszus határozataira támaszkodva a jövőben is tartsák magasán a forradalmi osztályharc vörös lobogóját, mutassák az utat a szocialista társadalom megteremtése felé!

Kedves Koutsoumpas Elvtárs!

A Görög Kommunista Párt 19. kongresszusa erőt és biztatást ad a mi további harcunkhoz is. Mint régi elvtársunkat és barátunkat szeretnélek biztosítani, hogy a Magyar Kommunista Munkáspárt a jövőben is minden segítséget megad közös harcunkhoz. A jövőben is azon leszünk, hogy együttműködésünk még konkrétabb, még tartalmasabb legyen, és érdemben segítse a görög és a magyar dolgozók antikapitalista harcát.

Sok sikert kívánunk a Görög Kommunista Párt minden tagjának! Sok sikert és örömet a Te felelősségteljes munkádhoz!

Budapest, 2013. április 15.

*Elvtársi üdvözzettel:
Dr. Thürmer Gyula*

Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke

KONGRESSZUS A SZOCIALIZMUSÉRT

Véget ért a Görög Kommunista Párt 19. kongresszusa. A kongresszus elfogadta a párt új programját, új szervezeti szabályzatát. A korábbi 77 fős Központi Bizottság helyett 68 fős testületet választott.

A párt Központi Bizottságának új főtitkára az 58 éves Dimitris Koutsoumpas lett. A párt új vezetője jogi egyetemet végzett. Dolgozott a Görög KP lapja, a Rizospastis főszerkesztőjeként. Néhány éve a KB külügyi titkáráként működött, és e minőségében Magyarországon is járt. 2009 óta ő vezette a KB titkárság munkáját.

Aleka Paporiga, a párt eddigi főtitkára a Központi Bizottság tagja lett. A kongresszus politikai döntéseiről lapunk következő számaiban számolunk be.

LÁTOGATÁS A KNDK NAGYKÖVETSÉGÉN

Benyovszky Gábor, a Munkáspárt Központi Bizottságának tagja magyar rádióamatőrök társaságában a múlt héten felkereste a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság nagykövetségét. A magyar vendégek tiszteletüket fejezték ki Kim Sung Chol nagykövetségi tanácsosnak Kim Ir Szen születésének évfordulóján.

NICOLÁS MADURO VENEZUELA ÚJ ELNÖKE

FOLYTATÓDIK CHÁVEZ BOLIVARI FORRADALMA, A SZOCIALIZMUS ÉPÍTÉSE

Hugo Chávez kijelölt örököse, Nicolás Maduro nyerte a venezuelai elnökválasztást. Az Amerika-párti ellenzék csalást emleget, azonban a 235 ezres szavazatelőny több, mint meggyőzőnek látszik. Maduro győzelme után a chávez politikai folytatását, a szocializmus további építését ígérte. Venezuela új elnökének nem csak Latin-Amerika progresszív vezetői gratuláltak Kubától Brazíliáig, köszöntő levél érkezett Moszkvából és Minszkből, valamint az arab világ fővárosaiból is.

Hivatalosan a vasárnapi venezuelai elnökválasztás győztesévé nyilvánította Nicolás Madurót a választási bizottság, annak ellenére, hogy az ellenzék követelte ennek elhalasztását a szavazatok újraszámolásáig – a korábbi szakszervezeti vezető Maduro kapta a szavazatok 50,66 százalékát, ellenfele, a dollármilliomos Henrique Capriles 49 százalékot szerzett.

által elindított bolivari forradalom és a szocializmus építése.

A buszsofőr múltját szívesen felidéző, és a kampánystábját a politikai rendezvényekre gyakran autóbusszal szállító Maduro ígérete szerint pontról pontra követni fogja Chávez programját. A jó humorérzékkel megáldott, másokat meghallgatni tudó, kiváló tárgyaló hírében álló politikus még 1992-ben

részt vett az új bolivari alkotmány megszövegezésében.

2006-ban a parlament elnöke lett, de ebből a tisztségéből hét hónap után átkerült a külügyminisztérium élére. A tárcát 2012 végéig vezette, amíg Chávez ki nem nevezte alelnökké, vagyis az ország második számú emberévé.

A Comandante halála után az ország ideiglenes vezetőjévé előlépett politikus gyakorlatilag már Chávez kubai gyógykezelése idején az állam ügyeinek de facto irányítója volt. Abban mindenki egyetért, hogy ez idő alatt a Chávezhez és programjához való feltétlen lojalitásról tett tanúbizonyságot, és sokszor előfordult az is, hogy a nyilvánosság előtt nem tudta visszatartani könnyeit, amikor a rák ellen küzdő vezető nevét említette.

„Az ENSZ Latin-amerikai és Karib-tengeri Gazdasági Bizottságának adatai szerint míg 1999-ben,

Chávez hatalomra jutásakor a venezuelai lakosság 49,4 százaléka számított szegénynek, és 21,7 százaléka nagyon szegénynek, addig 2010-ben a szegények aránya már csak 27,8 százalék volt, a nagyon szegényeké pedig 10,7 százalék.”

A választási bizottság elnöke, Tibisay Lucena közölte, hogy teljesen biztos a választási eredmény hitelességében. Felszólította a venezuelai politikai erőket, hogy tartsák tiszteletben a végeredményt. Külön hangsúlyozta, hogy az elektronikus választási rendszer teljesen megbízható, és egyáltalán nem teszi lehetővé a választási eredmények manipulálását.

Az 50 éves Maduro kijelentette: Venezuelában folytatódik a Chávez

ismerte meg a Comandantét, aki akkor éppen börtönbüntetését töltötte egy általa megkísérelt sikertelen államcsíny miatt.

Maduro ebben az időszakban ismerkedett meg későbbi feleségével, a nála 9 évvel idősebb Cilia Flores ügyvédnővel is, aki Chávez legfőbb tanácsadói közé tartozott. Maduro hozzájárult Chávez pártja, az MVR (Ötödik Köztársaság Mozgalom) megalapításához, majd 2000-ben képviselővé választották, miután

A CIA MERÉNYLETRE KÉSZÜLT

Venezuela elnöke azzal gyanúsítja az amerikai védelmi minisztériumot és a Központi Hírszerző Ügynökséget (CIA), hogy összeesküvést szőttek az ellenzéki elnökjelölt meggyilkolására és puccs kirobbantására a választások előtt. Nicolás Maduro szerint tervük az volt, hogy a baloldali kormányra kenik a felelősséget Henrique Capriles esetleges haláláért, és gyűlöletet szítanak ellene az április 14-i szavazás előtt. Roger Noriega, Otto Reich, a Pentagon és a CIA áll a káosz teremtését célzó terv mögött – mondta, és hozzátette, hogy „nagyon jó forrásból” van tudomása a dologról. Noriega az Egyesült Államok nagykövete volt az Amerikai Államok Szervezetében, Reich pedig Caracasban képviselte korábban Washingtonot. A merényletet csak a provokáció nyilvánosságra hozatala akadályozta meg.

A venezuelai fővárosban nap mint nap több ezren keresik fel a Hugo Chávez földi maradványait rejtő márványkoporsót, hogy leróják tiszteletüket a néhai államfő előtt.

„Emléke és szelleme itt örökké élni fog!” – mondja a 75 éves Alba Antunes, aki idegenvezetőként dolgozik abban a laktanyából kialakított múzeumban, ahol ideiglenesen nyugalomra helyezték a volt baloldali populista elnököt.

A caracasi elnöki palotára néző, az egykori Január 23. nyomornegyed szélén található impozáns épület különös jelentőséggel bír Chávez hívei számára azért is, mert ez volt a főhadiszállása az 1992-es puccs idején, amikor az egykori ejtőernyős katona társaival együtt megpróbálta elmozdítani a hatalomból Carlos Andrés Pérez akkori államfőt.

A szegény városrész lakói mai napig a márciusban elhunyt elnök legharciasabb követőinek számítanak. „Ennél jobb helyet nem is lehetett volna találni neki! A népből emelkedett ki, és most itt marad vele” – hangsúlyozza a katonaként szolgáló Jose Herrera, aki segít beteretlni a látogatókat a chávez-i szentélybe.

Egyelőre még nem dőlt el, hol helyezik végső nyugalomra a Comandante testét: szülővárosában, a nyugat-venezuelai Sabanetában vagy Caracasban, a legnagyobb nemzeti hős, Simón Bolívar földi maradványait is őrző panteonban, igaz, ez utóbbi esetben módosítani kellene az alkotmányt.

A Chávez díszkoporsója körüli falon a két hatalmas Chávez-portréval szemben két Bolívarról készült arckép lóg. A múzeumba látogatók – helyiek és külföldiek egyaránt – átszellemülve szemlélik Chávez, a szegények felkarolójának képmását, valamint az életét kronologikus sorrendben bemutató képeket. Sokan még mindig nem tudják elképzelni, miként működhet egy Chávez nélküli Venezuela. „Most csaknem olyan, mintha megszűnt volna a remény. Azt hittük, Chávez parancsnok majd előreviszi az országot. Most meg itt fekszik, és nem tudjuk, hogy ezután mi lesz” – panasolja az egyik múzeumlátogató, az ügyvédként dolgozó Jean-Carlos Mendoza.

A múzeum utolsó termében egy óriási fényképen Chávez háttal állva látható, amint egy színpadon a szakadó esőben megszólítja lelkes híveit. A felvétel 2012-ben, a legutolsó választási nagygyűlésén készült, nem sokkal később utazott Kubába, ahol rákbetegséggel kezelték, de már nem tudtak segíteni rajta.

„Nehéz erre a képre ránézni sírás nélkül” – mondja Antunes, akinek férje katonaként szolgált, és abból az időből személyesen ismerte Chávezt. „Akkoriban a katonák mindig azt mondogatták egymás között, hogy egy napon elnök lesz Chávezből. Nekünk ő marad az elnökünk – az egyetlen, aki törődött velünk, Venezuela egyetlen igazi elnöke” – hangsúlyozza a múzeumi idegenvezető.

MARADONA A KAMPÁNYBAN

Nicolás Maduro mellett kampányolt Venezuelában Diego Armando Maradona legendás argentin labdarúgó. Maradona – aki többször kijelentette, hogy nagy csodálója Cháveznek – autogrammal látott el, és az éljenző tömeg közé rúgott több focilabdát Maduro kampányrendezvényén, Caracas központjában. Maduro Venezuela nagy barátjának nevezte az 1986-os világbajnokot, volt argentin szövetségi kapitányt. Maradona Che Guevara és Fidel Castro mellett Hugo Chávez is Latin-Amerika legnagyobb fiainak tartja.

ŐK VEZETIK AZ EURÓPAI UNIÓT!

Egy Európai Parlamenti képviselő havi juttatása meghaladja a 4 millió forintot, ez több mint a német kancellár hivatalos fizetése. A német RTL minap újra sugárzott felvételein jól látszik, hogy a képviselők az egyik ülésnap előtt reggel hétkor a regisztrációs irodánál sorban állnak, utazásra készen, hogy az egynapi 284 eurós, 82 ezer forintos költségterítésüket jóváírassák, aztán bördöndjeikkel sietve távozzanak. Ők azok, akik megszabják, milyen legyen az Európai Unió, milyen legyen Magyarország. Ők hagyják jóvá a multik akaratát, a kis országok kiszígerelését, a dolgozó emberek kiszákmányolását.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.